JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS

YVES BOT

8 päivänä toukokuuta 2008 [1]

1. Käsiteltävänä oleva valitus koskee sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) [2] valituslautakunnan päätöksen, jolla on hylätty tavaramerkin rekisteröimistä yhteisön tavaramerkiksi koskeva hakemus, tiedoksi antamiseen sovellettavia sääntöjä, jotka vahvistetaan komission asetuksessa (EY) N:o 2868/95. [3]

2. Asetuksen N:o 2868/95 61 säännön 2 kohdan mukaan viraston suorittamat tiedoksiannot voidaan toteuttaa useilla tavoilla, joita koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja soveltamisedellytykset määritellään saman asetuksen 62–66 säännössä.

3. Kyseisen asetuksen 62 säännön 1 kohdan, joka koskee tiedoksi antamista postitse, mukaan valituslautakunnan päätös, jolla hylätään tavaramerkin rekisteröimistä yhteisön tavaramerkiksi koskeva hakemus, on annettava hakijalle tiedoksi vastaanottotodistuksella varustetulla kirjatulla kirjeellä.

4. Tämän 62 säännön 3 kohtaan sisältyy myös olettama, jonka mukaan kirjattua kirjettä pidetään toimitettuna vastaanottajalle kymmenentenä päivänä postituksesta, paitsi jos kirje ei ole saapunut vastaanottajalle tai se on saapunut hänelle myöhemmin.

5. Lisäksi asetuksen N:o 2868/95 68 säännössä säädetään, että jos asiakirjan tiedoksi antamiseen sovellettavia säännöksiä ei ole noudatettu ja kyseinen asiakirja on saapunut vastaanottajalle, tiedoksianto katsotaan toimitetuksi sinä päivänä, jona asiakirja on vastaanotettu.

6. Kaksi kysymystä, jotka pääasiallisesti heräävät käsiteltävänä olevassa asiassa, ovat yhtäältä kysymys siitä, voidaanko viraston päätöksen toimittaminen pikakirjeellä rinnastaa asetuksen N:o 2868/95 62 säännön 1 kohdassa tarkoitettuun tiedoksi antamiseen vastaanottotodistuksella varustetulla kirjatulla kirjeellä, ja toisaalta kysymys siitä,

1 – Alkuperäinen kieli: ranska.

2 – Jäljempänä virasto.

3 – Yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 täytäntöönpanosta 13.12.1995 annettu asetus (EYVL L 303, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 26.4.2004 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 782/2004 (EUVL L 123, s. 88) ja 29.6.2005 annetulla komission asetuksella N:o 1041/2005 (EUVL L 172, s. 4; jäljempänä asetus N:o 2868/95).

sovelletaanko kyseisen säännön 3 kohdassa esitettyä olettamaa myös silloin, jos osoitetaan, että kyseisen pikakirjeen vastaanottaja on saanut sen kymmenen päivän kuluessa siitä, kun virasto on sen lähettänyt.

7. Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi asiassa K-Swiss vastaan SMHV (Jalkineessa olevat samansuuntaiset raidat) 14.12.2006 antamassaan määräyksessä [4] ensinnäkin, että viraston valituslautakunnan päätöksen toimittaminen pikakirjeellä ei sisälly asetuksen N:o 2868/95 61 säännön 2 kohdassa mainittuihin tiedoksiantotapoihin ja että se on tämän vuoksi sääntöjenvastainen. Tämän jälkeen se päätti, että asetuksen N:o 2868/95 68 säännön nojalla kanteen nostamisen määräaika alkoi pikakirjeen toimittamisesta, koska valittaja myönsi nimenomaisesti vastaanottaneensa siten riidanalaisen päätöksen.

8. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätteli tästä, että tällaisen päätöksen riitauttamista varten myönnetty kahden kuukauden ja kymmenen päivän määräaika oli käsiteltävänä olevassa asiassa päättynyt 9.1.2006 ja että valittajan 16.1.2006 nostama kanne oli jätettävä tutkimatta.

9. Esitän tässä ratkaisuehdotuksessa syyt, joiden vuoksi viraston päätösten tiedoksi antamista koskevien asetuksen N:o 2868/95 säännösten sanamuodon mukaan päätöksen toimittaminen pikakirjeellä on mielestäni rinnastettava kirjatulla kirjeellä vastaanottotodistusta vastaan toimitettuun tiedoksiantoon. Tällä perusteella päättelen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen asetuksen 61 säännön 2 kohdan ja 62 säännön 1 kohdan sekä 68 säännön tulkinnassa ja että valitus on perusteltu.

10. Esitän myös syyt, joiden vuoksi mielestäni asetuksen N:o 2868/95 62 säännön 3 kohdassa säädettyä olettamaa sovelletaan myös siinä tapauksessa, että vastaanottaja on todistettavasti saanut asiakirjan kymmenen päivän kuluessa sen lähettämisestä. Tästä teen sen päätelmän, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa nostettu kumoamiskanne on otettava tutkittavaksi ja että valituksenalainen määräys on kumottava.

11. Toissijaisesti katson, että asetuksen N:o 2868/95 68 sääntö, joka koskee puutteita tiedoksi antamisessa, ei voi johtaa sen kanteen nostamisen määräajan lyhenemiseen, jota olisi sovellettu, jos tiedoksianto olisi suoritettu sääntöjen mukaisesti. Tämän perusteella päättelen, että vaikka oletettaisiin, että päätöksen toimittaminen pikakirjeellä ei ole rinnastettavissa tiedoksi antamiseen kirjatulla kirjeellä vastaanottotodistusta vastaan ja että sitä on tämän vuoksi pidettävä sääntöjenvastaisena tiedoksiantona, valituksenalainen määräys olisi myös kyseisen 68 säännön ulottuvuuden osalta oikeudellisesti virheellinen.

4 – T-14/06, jäljempänä valituksenalainen määräys.

I Asiaa koskevat oikeussäännöt

12. Neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 63 artiklan 5 kohdan [5] mukaan kanne viraston valituslautakunnan päätöksestä on nostettava ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kahden kuukauden kuluessa kyseisen päätöksen tiedoksi antamisesta lukien. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 102 artiklan 2 kohdan mukaan prosessuaalisia määräaikoja pidennetään pitkien etäisyyksien vuoksi kymmenellä päivällä.

13. Asetuksen N:o 2868/95 61 säännön 1 kohdan nojalla ”virastossa käytävässä menettelyssä kaikki viraston suorittama tiedoksi antaminen tapahtuu lähettämällä alkuperäinen asiakirja, oikeaksi todistamaton jäljennös tai tietokonetuloste 55 säännön mukaisesti, tai osapuolten toimittamien asiakirjojen osalta kaksoiskappaleet tai oikeaksi todistamattomat jäljennökset”.

14. Tämän saman säännön 2 kohta on sanamuodoltaan seuraava:

”Tiedoksi antaminen toimitetaan

a) postitse 62 säännön mukaisesti

b) henkilökohtaisesti 63 säännön mukaisesti

c) virastossa olevaan postilokeroon 64 säännön mukaisesti

d) lähettämällä telekopiona tai muilla teknisillä välineillä 65 säännön mukaisesti

e) julkisella kuulutuksella 66 säännön mukaisesti.”

15. Asetuksen N:o 2868/95 61 säännön 3 kohdan mukaan silloin, kun vastaanottaja on antanut faksinumeronsa tai yhteystiedot muilla teknisillä välineillä tapahtuvaa

5 – Yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annettu asetus (EYVL 1994, L 11, s. 1).

kommunikointia varten, virasto voi toteuttaa tiedoksi antamisen millä tahansa näistä välineistä tai postitse.

16. Kyseisen asetuksen 62 sääntö, joka koskee tiedoksi antamista postitse, kuuluu seuraavasti:

”1. Päätökset, joihin liittyy määräaika muutoksenhakua varten, kutsut ja muut asiakirjat viraston pääjohtajan päätöksen mukaan annetaan tiedoksi vastaanottotodistuksella varustetulla kirjatulla kirjeellä. Kaikki muut tiedoksiannot lähetetään tavallisessa postissa.

– –

3. Jos tiedoksi antaminen tehdään kirjatulla kirjeellä, saantitodistuksella varustettuna tai ilman, sitä pidetään toimitettuna vastaanottajalle kymmenentenä päivänä postituksesta, paitsi jos kirje ei ole saapunut vastaanottajalle tai se on saapunut hänelle myöhemmin; epäselvissä tapauksissa viraston on osoitettava, että kirje on saapunut määränpäähänsä, tai, tapauksesta riippuen, minä päivänä se on toimitettu vastaanottajalle.

4. Tiedoksi antamista kirjatulla kirjeellä, saantitodistuksella varustettuna tai ilman sitä, pidetään suoritettuna, vaikka vastaanottaja kieltäytyisi ottamasta kirjettä vastaan.

5. Tavallisessa postissa lähetettyä tiedonantoa pidetään annettuna kymmenentenä päivänä sen postituksesta.”

17. Kyseisen asetuksen 68 sääntö koskee puutteita tiedoksi antamisessa. Siinä säädetään seuraavaa:

”Kun vastaanottaja on saanut asiakirjan, vaikka virasto ei voi osoittaa, että se on asianmukaisesti tiedoksi annettu, tai vaikka ei ole noudatettu määräyksiä tiedoksi antamisesta, tiedoksianto katsotaan toimitetuksi sinä päivänä, [jonka virasto osoittaa vastaanottopäiväksi].”

18. Lisäksi on mainittava asetuksen N:o 2868/95 70 sääntö, joka koskee määräaikojen laskemista ja jonka 2 kohdan sisältö on seuraava:

”Määräajan lasketaan alkavan kyseisen tapahtuman jälkeisenä päivänä; tapahtuma voi olla menettelyn vaihe tai toisen määräajan päättyminen. Jos kyseessä on tiedoksi antaminen, määräaika lasketaan alkavaksi tiedoksi annetun asiakirjan vastaanottamisesta, jollei toisin säädetä.”

II Tosiseikat ja oikeudenkäyntimenettely ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa

19. Valittaja pyysi 24.7.2002 virastoa rekisteröimään yhteisön tavaramerkiksi kuviomerkin, joka esittää jalkinetta, jonka kyljessä on viisi samansuuntaista raitaa, Nizzan sopimuksen [6] mukaiseen luokkaan 25 kuuluvia tavaroita varten, joka vastaa miesten, naisten ja lasten jalkineita.

20. Tämä hakemus hylättiin 19.10.2004 tehdyllä päätöksellä sillä perusteella, että kyseiseltä merkiltä puuttui erottamiskyky kyseisten tavaroiden osalta. Myös valittajan kyseisestä päätöksestä tekemä valitus hylättiin viraston ensimmäisen valituslautakunnan 26.9.2005 tekemällä päätöksellä. [7]

21. Valittaja vaati ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 16.1.2006 toimittamassaan kannekirjelmässä, että riidanalainen päätös kumotaan ja virasto velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

22. Erillisessä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 3.4.2006 toimitetussa asiakirjassa virasto toi esiin, että kyseisen kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat kyseisen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Se vaati myös, että valittaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

23. Virasto väitti, että riidanalainen päätös oli toimitettu valittajalle 28.10.2005 DHL-yhtiön kuljettamalla pikakirjeellä (jäljempänä DHL-posti). Se päätteli tästä, että nyt käsiteltävänä oleva kanne, joka oli jätetty ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 16.1.2006, oli nostettu sen jälkeen, kun kahden kuukauden määräaika laskettuna riidanalaisen päätöksen tiedoksi antamisesta pidennettynä pitkien etäisyyksien vuoksi kymmenellä päivällä oli päättynyt.

6 – Tavaroiden ja palvelujen kansainvälistä luokitusta tavaramerkkien rekisteröimistä varten koskeva 15.6.1957 tehty sopimus, sellaisena kuin se on tarkistettuna ja muutettuna.

7 – Jäljempänä riidanalainen päätös.

24. Valittaja vaati 31.5.2006 toimittamissaan oikeudenkäyntiväitettä koskevissa huomautuksissa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ottaa sen kanteen tutkittavaksi.

25. Valittaja myönsi saaneensa riidanalaisen päätöksen 28.10.2005 DHL-postina. Se väitti kuitenkin, että kyseistä toimituspäivää ei ollut pidettävä kyseisen päätöksen lainmukaisena tiedoksiantopäivänä. Se korosti tältä osin, että riidanalaisen päätöksen toimittaminen DHL-postina ei sisältynyt asetuksen N:o 2868/95 61 säännön 2 kohdassa säädettyihin tiedoksiantotapoihin, ei edes a alakohdassa mainittuun postitse lähettämiseen. Se päätteli tästä, että kyseistä toimittamista ei voida pitää tiedoksiantona, jota tarkoitetaan tässä samassa säännössä ja asetuksen N:o 40/94 63 artiklan 5 kohdassa, jossa säädetään, että kanne on nostettava ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kahden kuukauden kuluessa valituslautakunnan päätöksen tiedoksi antamisesta lukien.

26. Toissijaisesti valittaja korosti, että oli sovellettava analogisesti tiedoksi antamista postitse koskevia säännöksiä. Se esitti, että tässä tilanteessa tiedoksi antamisen oletettiin kiistämättä tapahtuneen kymmenentenä päivänä lähettämisestä eli käsiteltävänä olevassa asiassa 5.11.2005. Näin ollen kanteen nostamisen määräaika päättyi valittajan mukaan vasta 16.1.2006, joten sen kanne oli otettava tutkittavaksi.

III Valituksenalainen määräys

27. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin otti valituksenalaisessa määräyksessä huomioon seuraavat perusteet:

”22 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin korostaa, että, kuten kantaja tuo esiin, riidanalaisen päätöksen toimittaminen DHL:n kaltaisen pikapostiyhtiön välityksellä ei sisälly asetuksen N:o 2868/95 61 säännön 2 kohdassa säädettyihin tiedoksiantotapoihin. Lisäksi on todettava, etteivät [virasto] ja kantaja, joka jopa nimenomaisesti väittää, ettei DHL-yhtiön suorittama toimittaminen ole tiedoksianto postitse, väitä, että kantajalle 28.10.2005 toimitettu DHL-posti olisi lähetetty kirjattuna kirjeenä, eivätkä muutenkaan, että DHL-yhtiö olisi oikeutettu toimittamaan tällaisia lähetyksiä Saksassa, eivätkä myöskään, että riidanalainen päätös olisi muutoin annettu tiedoksi kantajalle jollakin asetuksen N:o 2868/95 61 säännön 2 kohdassa ja saman asetuksen 62–66 säännössä säädetyistä tavoista. Tältä osin on sitä paitsi tärkeää korostaa, että kantajalle toimitetun DHL-postin saatekirjeestä ei mitenkään ilmene, että kyseessä olisi kirjattu kirje, vaan siinä korostetaan, että kyseinen kirje on ’yksinomaan DHL:n tiedoksiantama’.

23 Edellä esitetystä seuraa, että riidanalaista päätöstä ei ole annettu tiedoksi kantajalle asetuksen N:o 2868/95 61 ja 62 säännön soveltamisesta johtuvien vaatimusten mukaisesti.

24 Päinvastoin kuin mitä kantaja väittää, tämän seikan perusteella ei voida kuitenkaan tehdä sitä päätelmää, että käsiteltävänä oleva kanne on nostettu määräajan kuluessa.

25 On nimittäin muistutettava, että asetuksen N:o 2868/95 68 säännössä, jonka otsikko on 'Puutteet tiedoksi antamisessa', säädetään, että 'kun vastaanottaja on saanut asiakirjan, vaikka virasto ei voi osoittaa, että se on asianmukaisesti tiedoksi annettu, tai vaikka ei ole noudatettu määräyksiä tiedoksi antamisesta, tiedoksianto katsotaan toimitetuksi sinä päivänä, [jonka virasto osoittaa vastaanottopäiväksi]'.

26 Tämä säännös on ymmärrettävä kokonaisuudessaan luettuna siten, että siinä myönnetään [virastolle] mahdollisuus osoittaa päivä, jona asiakirja on saapunut vastaanottajalleen, kun se ei voi osoittaa, että se on asianmukaisesti tiedoksi annettu, tai kun määräyksiä tiedoksi antamisesta ei ole noudatettu, ja että sillä liitetään tähän näyttöön säännönmukaisen tiedoksiannon oikeusvaikutukset [(yhdistetyt asiat T-380/02 ja T-128/03, Success-Marketing v. SMHV – Chipita (PAN & CO), tuomio 19.4.2005, Kok. 2005, s. II-1233, 64 kohta)].

27 Käsiteltävänä olevassa asiassa osapuolet ovat yksimielisiä siitä, että kantaja on vastaanottanut DHL-postin 28.10.2005, minkä lisäksi todistaa valituslautakunnan kirjaamon hallussa oleva lähetyksen seurantalomake.

28 Asetuksen N:o 2868/95 68 säännön nojalla riidanalainen päätös katsotaan siis kantajalle tiedoksi annetuksi 28.10.2005 niin, että asetuksen N:o 2868/95 62 säännön 3 kohdassa säädettyä olettamaa ei voida soveltaa käsiteltävänä olevassa asiassa. Tämä on sitä paitsi asetuksen N:o 2868/95 70 säännön 2 kohdan mukaista, jossa säädetään, että 'jos kyseessä on tiedoksi antaminen, määräaika lasketaan alkavaksi tiedoksi annetun asiakirjan vastaanottamisesta, jollei toisin säädetä'. Myös EY 230 artiklan viidettä kohtaa koskevan vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan siinä tapauksessa, että riidanalainen toimi on annettu tiedoksi vastaanottajalleen, kanteen nostamisen määräaika alkaa päivästä, jona kyseinen vastaanottaja on saanut sen (ks. vastaavasti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-12/90, Bayer v. komissio, 29.5.1991 antama tuomio (Kok. 1991, s. II-219, 19 kohta), jonka yhteisöjen tuomioistuin on valituksen johdosta vahvistanut asiassa C-195/91 P, Bayer v. komissio, 15.12.1994 antamassaan tuomiossa (Kok. 1994, s. I-5619)).

29 Näin ollen, kun otetaan huomioon se, että asetuksen N:o 40/94 63 artiklan 5 kohdan mukaan kanne on nostettava ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kahden kuukauden kuluessa valituslautakunnan päätöksen tiedoksi antamisesta lukien pidennettynä pitkien etäisyyksien vuoksi kymmenellä päivällä työjärjestyksen 102 artiklan 2 kohdan nojalla, on todettava, että kanteen nostamisen määräaika riidanalaisesta päätöksestä päättyi 9.1.2006.

30 Käsiteltävänä oleva 16.1.2006 nostettu kanne on näin ollen nostettu liian myöhään, ja se on jätettävä tutkimatta.”

IV Valitus

A *Oikeudenkäyntimenettely yhteisöjen tuomioistuimessa*

28. Valittaja on hakenut muutosta valituksenalaiseen määräykseen kirjaamoon 11.3.2007 toimitetulla valituskirjelmällä.

29. Virasto on toimittanut vastineensa 31.5.2007.

30. Yhteisöjen tuomioistuin on katsonut, että suullinen käsittely oli tarpeen osapuolten kehottamiseksi täsmentämään kantaansa asetuksen N:o 2868/95 62 säännön ja erityisesti sen 3 kohdan merkityksen osalta ja sen kysymyksen osalta, voiko asetuksen N:o 2868/95 68 sääntö, joka koskee puutteita tiedoksi antamisessa, johtaa valittajan kannalta huonompaan ratkaisuun kuin kyseisessä 62 säännössä säädettyjen tiedoksi antamista koskevien sääntöjen soveltaminen.

B *Osapuolten vaatimukset ja lausumat*

31. Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin kumoaa valituksenalaisen määräyksen ja velvoittaa viraston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

32. Virasto vaatii, että valitus hylätään perusteettomana ja valittaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

33. Valittaja esittää valituksensa tueksi ainoastaan yhden valitusperusteen, joka koskee asetuksen N:o 2868/95 61, 62 ja 68 säännön rikkomista.

34. Se toteaa, että valituslautakuntien päätösten tavanomainen tiedoksiantotapa on lähettäminen DHL-postina ja että virasto on rinnastanut tällaisen lähetyksen tiedoksiantoon postitse. Tämä rinnastaminen on valittajan mukaan perusteltua DHL:n ja Saksan postin toiminnallisen ja institutionaalisen läheisyyden vuoksi, koska DHL on Deutsche Post AG:n kokonaan omistama tytäryhtiö ja koska DHL:n suorittaman asiakirjan toimittamisen seurauksena vastaanottaja allekirjoittaa kuitin, joka on päivätty toimituspäivänä.

35. Jos päätettäisiin, että toimitus DHL-postina on sääntöjenvastainen tiedoksiantotapa, se merkitsisi sitä, että virasto on harkitusti omaksunut käytännön, josta aiheutuu asetuksen N:o 2868/95 68 säännössä tarkoitettuja puutteita tiedoksi antamisessa. Tämä olisi vastoin viraston velvollisuutta toimia lainmukaisesti, koska tämä ei voi riistää päätöksensä vastaanottajalta oikeusvarmuutta kanteen nostamisen määräajan laskemisen osalta eikä saman asetuksen 62 säännön 3 kohdassa esitetyn olettaman tuottamaa etua.

36. Valittaja korostaa siis, että riidanalaisen päätöksen tiedoksi antamisen DHL-postin välityksellä on katsottava tapahtuneen postitse asetuksen N:o 2868/95 61 säännön 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetulla tavalla sellaisessa muodossa, joka on verrattavissa toimittamiseen kirjattuna kirjeenä vastaanottotodistusta vastaan ja tarvittaessa tiedoksiantoon tavallisena postina.

37. Tämän vuoksi riidanalaisen päätöksen lähetyspäivä on valittajan mukaan valituslautakuntien kirjaamon saatekirjeessä oleva päivä eli 26.10.2005. Saman asetuksen 62 säännön 3 kohdassa esitetyn olettaman mukaisesti tiedonantoa pidetään toimitettuna kymmenentenä päivänä kyseisestä lähetyspäivästä eli 5.11.2005, joten kirjaamoon 16.1.2006 toimitetulla kannekirjelmällä nostettu kanne on otettava tutkittavaksi.

38. Virasto katsoo valittajan tapaan ensinnäkin, että valituslautakunnan päätöksen tiedoksi antaminen pikakirjeellä voidaan rinnastaa tiedoksi antamiseen postitse ja että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että asetuksen N:o 2868/95 68 säännön säännöksiä oli sovellettava esillä olevassa asiassa.

39. Se esittää tältä osin, että oikeuskäytännön mukaan päätös on annettu asianmukaisesti tiedoksi silloin, kun siitä on ilmoitettu sen vastaanottajalle ja kun tälle on annettu mahdollisuus tutustua siihen. [8]

8 – Virasto mainitsee asiassa 42/85, Cockerill-Sambre v. komissio, 26.11.1985 annetun tuomion (Kok. 1985, s. 3749).

40. Virasto toteaa myös, että pikakirje on rinnastettavissa postilähetykseen, kun otetaan huomioon näiden kahden palvelun toimintatapojen samanlaisuus. Se viittaa tältä osin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/67/EY 2 artiklaan,[9] jonka mukaan kyseisessä direktiivissä ”postipalvelut” määritellään palveluiksi, joihin kuuluu postilähetysten keräily, lajittelu, kuljetus ja jakelu.

41. Virasto vahvistaa, että suurin osa sen valituslautakuntien päätöksistä annetaan tiedoksi pikakirjeillä.

42. Toiseksi ja päinvastoin kuin valittaja virasto korostaa, että asetuksen N:o 2868/95 62 säännön 3 kohdassa vahvistettua olettamaa ei sovelleta silloin, kun on olemassa todiste päätöksen toimittamisesta vastaanottajalle.

43. Kyseisen olettaman soveltaminen tällaisessa tapauksessa johtaisi viraston mukaan Alicantessa asuvan vastaanottajan, joka saisi tiedoksi annetun asiakirjan sen lähetystä seuraavana päivänä, ja Kyproksessa asuvan vastaanottajan, joka saisi sen vasta 5–6 päivää myöhemmin, erilaiseen kohteluun.

9 – Yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä ja palvelun laadun parantamista koskevista yhteisistä säännöistä 15.12.1997 annettu direktiivi (EYVL 1998, L 15, s. 14).

44. Koska vastaanottaja on saanut kyseessä olevan päätöksen ja on voinut tutustua siihen ennen lähetystä seuraavaa kymmenettä päivää, viraston mukaan ei olisi kohtuullista siirtää kanteen nostamisen määräajan alkamisajankohtaa kyseiseen kymmenenteen päivään.

C *Arviointi*

45. Olen valittajan ja viraston tapaan sitä mieltä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että pikakirjeellä tehty tiedoksianto oli sääntöjenvastainen. Lisäksi osoitan, mitkä päätelmät kyseisestä oikeudellisesta virheestä on tehtävä.

1. Viraston päätöksen tiedoksi antaminen pikakirjeellä on asetuksessa N:o 2868/95 tarkoitettu sääntöjenmukainen tiedoksianto

46. Selvitän aluksi, että viraston päätöksen toimittaminen pikakirjeellä sisältyy käsitteeseen ”tiedoksi antaminen postitse” asetuksen N:o 2868/95 61 säännön 2 kohdan a alakohdassa ja 62 säännössä tarkoitetulla tavalla. Sen jälkeen esitän syyt, joiden vuoksi tällainen toimittaminen on rinnastettava asetuksen N:o 2868/95 62 säännössä tarkoitettuun tiedoksiantoon vastaanottotodistuksella varustetulla kirjatulla kirjeellä.

a) Viraston päätöksen toimittaminen pikakirjeellä on tiedoksi antamista postitse

47. On totta, kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut valituksenalaisessa määräyksessään, että pikakirjeellä toimittamista ei ole nimenomaisesti mainittu asetuksen N:o 2868/95 61 säännön 2 kohdassa lueteltujen tiedoksiantotapojen joukossa eikä kyseisen asetuksen 62 säännössä, joka koskee tiedoksi antamista postitse. Olen kuitenkin sitä mieltä, että sitä on pidettävä tiedoksi antamisena postitse seuraavista syistä.

48. Edellä mainituissa säännöissä tarkoitettua käsitettä ”tiedoksi antaminen postitse” ei voida mielestäni tulkita suppeasti tai muodollisesti.

49. Voimme nimittäin todeta, että Euroopan yhteisöjen komissio on maininnut asetuksen N:o 2868/95 61 säännön 2 kohdassa kaikki mahdolliset tai ajateltavissa olevat toimittamistavat, joita ovat toimittaminen postitse, toimittaminen vastaanottajalle viraston tiloissa, toimittaminen virastossa olevaan postilokeroon, lähettäminen faksitse tai muilla teknisillä välineillä ja lopuksi toimittaminen julkisella kuulutuksella.

50. Tämä luettelo osoittaa mielestäni, että komissio on halunnut antaa virastolle mahdollisuuden käyttää mahdollisimman laajaa toimitustapojen valikoimaa. Tämän analyysin vahvistaa kyseisen asetuksen 61 säännön 2 kohdan d alakohdan sanamuoto, jossa säädetään mahdollisuudesta toimittaa tiedoksi antaminen lähettämällä telekopiona tai ”muilla teknisillä välineillä”. Tämä lauseen osa osoittaa, että komissio ei ole halunnut rajoittaa toimitustapoja tiettyihin teknisiin välineisiin vaan on halunnut, että virasto voi turvautua kaikkiin olemassa oleviin välineisiin sekä välineisiin, jotka otetaan käyttöön asetuksen N:o 2868/95 antamisen jälkeen.

51. Tällä perusteella päättelen, että asetuksen N:o 2868/95 61 säännön 2 kohdan a alakohdassa ja 62 säännössä tarkoitettua käsitettä ”tiedoksi antaminen postitse” ei ole ymmärrettävä suppeasti niin, että sillä tarkoitettaisiin yksinomaan sellaisten kansallisten toimijoiden tarjoamia palveluja, joilla oli kyseisellä toimialalla yksinoikeus ennen postialan markkinoiden avaamista. [10]

10 – Yhteisön lainsäätäjä on päättänyt avata asteittain postialan markkinat. Tässä tarkoituksessa se on antanut direktiivin 97/67, jossa se on säätänyt toimenpiteistä, joita tarvitaan takaamaan yhtäältä postialan palvelujen vapaa tarjoaminen ja toisaalta postin yleispalvelun säilyminen, joka käsittää kaikkien käyttäjien saatavilla olevien kohtuuhintaisten palvelujen vähimmäisvalikoiman, riippumatta siitä, missä kohdin Euroopan yhteisön aluetta käyttäjät ovat maantieteellisesti. Postipalvelujen sisämarkkinoiden toteuttamista jatkettiin direktiivin 97/67/EY muuttamisesta yhteisön postipalvelujen kilpailulle avaamisen jatkamiseksi 10.6.2002 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/39/EY (EYVL L 176, s. 21), EY:n perustamissopimuksen 251 artiklassa määrätyn menettelyn mukaisissa säädöksissä säädetyn täytäntöönpanovallan käytössä komissiota avustavia komiteoita koskevien sääntöjen mukauttamisesta neuvoston päätökseen 1999/468/EY 29.9.2003 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, s. 1) sekä vielä äskettäin direktiivin 97/67/EY muuttamisesta yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden täysimääräisen toteuttamisen osalta 20.2.2008 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2008/6/EY (EUVL L 52, s. 3).

52. Olen sitä mieltä, että mainitessaan postitse toimittamisen viraston käytettävissä olevien tiedoksiantotapojen joukossa komissio tarkoitti toimitustapaa sinänsä, toisin sanoen kyseisen asiakirjan tiedoksi antamista kirjeessä, jossa on osoite ja jonka keräilystä, kuljetuksesta ja jakelusta sen vastaanottajalle huolehtii palvelujen tarjoaja.

53. Kuten osapuolet korostavat, pikapostiyhtiö tarjoaa palvelua, joka on täysin verrattavissa sellaisen julkisen tai yksityisen toimijan palveluun, joka direktiivin 97/67 mukaisesti huolehtii tällä hetkellä kokonaan tai osaksi postin yleispalvelusta jäsenvaltiossa. Se ottaa haltuunsa kirjeen, joka sisältää viraston tiedoksi annettavan päätöksen, kuljettaa sen vastaanottajalle ja jättää sen tälle.

54. Sanalla sanoen viraston päätöksen toimittaminen pikakirjeellä on omiaan täyttämään tavoitteen, johon tiedoksi antamista koskevilla asetuksen N:o 2868/95 säännöillä pyritään.

55. Oikeuskäytännön mukaan asiakirjan tiedoksi antamisen tarkoituksena on antaa vastaanottajalle mahdollisuus tutustua siihen ja tarvittaessa käyttää kanneoikeuttaan. [11] Päätöksen tiedoksi antaminen pikapostiyhtiön välityksellä täyttää tämän tavoitteen, koska siihen sisältyy kyseisen päätöksen kirjallisen version toimittaminen sen vastaanottajalle kyseisen yhtiön työntekijän toimesta. Tämä ilmenee lisäksi siitä, että myös yhteisöjen tuomioistuin käyttää joskus tätä toimitustapaa nopeutetun menettelyn yhteydessä antaakseen tiedoksi perussäännön 23 artiklassa tarkoitetuille osapuolille ennakkoratkaisupyyntöä koskevan päätöksen sekä näiden osapuolten kirjalliset huomautukset.

56. Tämän vuoksi tällaista toimittamista on mielestäni pidettävä asetuksen N:o 2868/95 61 säännön 2 kohdassa ja 62 säännössä tarkoitettuna tiedoksi antamisena postitse.

b) Viraston päätöksen toimittaminen pikakirjeellä on rinnastettavissa tiedoksi antamiseen vastaanottotodistuksella varustetulla kirjatulla kirjeellä

57. Vastaanottotodistuksella varustetulla kirjatulla kirjeellä tapahtuvan tiedoksiantomenettelyn tavoitteena ei ole pelkästään antaa kyseinen asiakirja tiedoksi sen vastaanottajalle, jotta tämä voisi tutustua siihen. Sen tarkoituksena on myös tehdä mahdolliseksi kyseisen tiedoksiannon ajankohdan määrittäminen luotettavasti, jotta kyseiseen asiakirjaan kohdistuvan kanteen nostamisen määräaika alkaisi kulua. Tämä mahdollistaa lisäksi sen, että lähettäjän käytettävissä on siinä

11 – Ks. vastaavasti em. asia Cockerill-Sambre v. komissio, tuomion 10 kohta ja asia C-180/88, Wirtschaftsvereinigung Eisen- und Stahlindustrie v. komissio, tuomio 6.12.1990 (Kok. 1990, s. I-4413, 22 kohta).

tapauksessa, että asia riitautetaan, todiste kirjeen toimittamisesta sen vastaanottajalle vastaanottotodistuksen muodossa varustettuna vastaanottajan tai tämän valtuuttaman henkilön, jonka henkilöllisyyden kyseisen toimittamisen suorittanut työntekijä on pääsääntöisesti tarkistanut, allekirjoituksella.

58. Päätöksen toimittaminen pikakirjeellä mahdollistaa epäilemättä sen, että ajankohta, jona kyseinen toimittaminen vastaanottajalle on suoritettu, tiedetään täsmällisesti. Kuten osapuolet ovat esittäneet, kirjeen toimittamisesta pikapostiyhtiön välityksellä seuraa kuitin allekirjoittaminen, jonka suorittaa vastaanottaja tai henkilö, jonka tämä on valtuuttanut vastaanottamaan tällaisen asiakirjan. Kyseinen toimittamispäivä siirretään sitten lähetyksen saatelomakkeeseen, joka on asianomaisen päätöksen tehneen valituslautakunnan kirjaamon hallussa.

59. En myöskään usko, että pikapostiyhtiön tarjoamat takeet kyseisen ajankohdan paikansapitävyyden osalta ovat vähäisemmät kuin toimijan, joka huolehtii jäsenvaltiossa kokonaan tai osaksi yleispalvelusta, johon kuuluvat kirjattuja lähetyksiä koskevat palvelut direktiivin 97/67 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

60. Kyseinen yleispalvelu voidaan nimittäin uskoa myös yksityisille toimijoille, kuten direktiivin 97/67 2 artiklan 13 alakohtaan sisältyvän käsitteen ”yleispalvelujen tarjoaja” määritelmässä esitetään. Kuten sitä paitsi direktiivin johdanto-osan 18 perustelukappaleesta ilmenee, tärkein pikapostipalvelun ja postin yleispalvelun välinen ero on itse asiassa pikapostipalvelun asiakkaille tuottamassa lisäarvossa, jota voidaan mitata sen lisähinnan avulla, jonka asiakkaat ovat valmiita kyseisistä palveluista maksamaan.

61. Toisin sanoen yhteisön lainsäätäjä päätti pääasiallisesti kustannussyistä, että kirjattuja lähetyksiä koskevien palvelujen oli kuuluttava yleispalvelujen toimittamiseen.

62. Itse asiassa ainoa ero, joka esillä olevan asian yhteydessä näyttää olevan pikakirjeellä toimittamisen ja vastaanottotodistuksella varustetulla kirjatulla kirjeellä tiedoksi antamisen välillä, johtuu siitä, että pikapostiyhtiö ei lähetä järjestelmällisesti lähettäjälle asiakirjan vastaanottajan allekirjoittamaa kuittia. Viraston käytettävissä ei siis ole etukäteen kyseistä todistetta toimittamisesta, johon voitaisiin vedota vastaanottajaa vastaan siinä tapauksessa, että asia riitautetaan.

63. Tämä ero ei kuitenkaan ole mielestäni ratkaiseva asetuksella N:o 2868/95 säädettyjen tiedoksiantosääntöjen yhteydessä.

64. Kyseisen asetuksen 61 säännön ja sitä seuraavien sääntöjen sanamuodosta ei nimittäin ilmene varmasti, että viraston päätöksen tiedoksi antaminen, josta kanteen nostamisen määräaika alkaa, on tehtävä yksinomaan postitse vastaanottotodistuksella varustetulla kirjatulla kirjeellä. Toisin sanoen nämä säännöt voidaan ymmärtää niin, että jos virasto päättää antaa tällaisen päätöksen tiedoksi postitse, sen on tehtävä tämä vastaanottotodistuksella varustetulla kirjatulla kirjeellä. Ei näytä kuitenkaan olevan suljettu pois, että se voi turvautua myös johonkin muista kyseisen asetuksen 61 säännön 2 kohdassa tarkoitetuista tiedoksiantotavoista.

65. Asetuksen N:o 2868/95 66 säännön 1 kohtaa voitaisiin tosin tulkita päinvastaisessa merkityksessä. Siinä säädetään, että ”jos vastaanottajan osoitetta ei saada selville tai jos 62 säännön mukainen tiedoksi antaminen osoittautuu mahdottomaksi vähintään yhden yrityksen jälkeen, tiedoksi antaminen toimitetaan julkisella kuulutuksella”. Tämä säännös voitaisiin näin ollen ymmärtää niin, että päätös, josta kanteen nostamisen määräaika alkaa, on annettava tiedoksi postitse, siis vastaanottotodistuksella varustetulla kirjatulla kirjeellä, ja jos tämä on mahdotonta, julkisella kuulutuksella.

66. Tällainen asetuksessa N:o 2868/95 säädetyn tiedoksiantojärjestelmän tulkinta on kuitenkin ristiriidassa sen 61 säännön 3 kohdan kanssa, jossa säädetään, kuten edellä on todettu, että jos vastaanottaja on antanut faksinumeronsa tai yhteystiedot muilla teknisillä välineillä tapahtuvaa kommunikointia varten, virasto voi toteuttaa tiedoksi antamisen millä tahansa näistä välineistä tai postitse.

67. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on puolestaan ottanut selvästi kantaa tähän seikkaan edellä mainitussa asiassa Success-Marketing vastaan SMHV – Chipita (PAN & CO) antamassaan tuomiossa päättäessään, että virasto ei ole velvollinen antamaan tiedoksi päätöksiä, joista kanteen nostamisen määräaika alkaa kulua, yksinomaan postitse, koska asetuksen N:o 2868/95 62 säännön 1 kohdan tällainen tulkinta poistaisi muiden kyseisen asetuksen 61 säännön 2 kohdassa lueteltujen tiedoksiantotapojen tehokkaan vaikutuksen. [12] Se päätteli tästä, että tällaiset päätökset voidaan antaa asianmukaisesti tiedoksi faksitse. [13]

68. Asetuksen N:o 2868/95 tiedoksiantoa koskevien säännösten sanamuodon mukaan kyseinen tulkinta on mielestäni hyväksyttävä. Virasto voi siis antaa tiedoksi päätöksen, josta kanteen nostamisen määräaika alkaa kulua, postitse kyseisen asetuksen 62 säännön mukaisesti tai henkilökohtaisesti 63 säännön mukaisesti tai edelleen virastossa olevaan postilokeroon tai lisäksi faksitse sekä muilla teknisillä välineillä. Jos on mahdotonta turvautua johonkin näistä tiedoksiantotavoista, sen on toimitettava julkinen kuulutus.

12 – Tuomion 58–60 kohta.
13 – Tuomion 61 kohta.

69. Näin ollen käsiteltävänä olevassa asiassa tarkastellun kysymyksen osalta on otettava huomioon se, että jos virasto toimittaa tiedoksi antamisen faksitse, sen käytettävissä ei ole myöskään siinä tapauksessa, että sen vastaanottaminen riitautetaan, asiakirjaa, johon voidaan vedota vastaanottajaa vastaan ja jolla olisi vastaava todistusvoima kuin vastaanottotodistuksella. Tämän vuoksi olisi ristiriidassa asetuksella N:o 2868/95 säädetyn tiedoksiantojärjestelmän kanssa katsoa, että tiedoksianto pikakirjeellä ei ole rinnastettavissa tiedoksi antamiseen vastaanottotodistuksella varustetulla kirjatulla kirjeellä, vaikka tällaisen tiedoksiannon, päinvastoin kuin pelkän faksin, seurauksena allekirjoitetaan pääsääntöisesti kuitti, joka voidaan tarvittaessa lähettää virastolle.

70. Näiden seikkojen perusteella katson, että valituksenalaiseen määräykseen, jonka mukaan tiedoksi antaminen pikakirjeellä ei sisälly asetuksen N:o 2868/95 61 säännön 2 kohdassa säädettyihin tiedoksiantotapoihin ja on kyseisen asetuksen 68 säännössä tarkoitetulla tavalla sääntöjenvastainen, sisältyy oikeudellinen virhe näiden sääntöjen sekä kyseisen asetuksen 62 säännön 1 kohdan tulkinnan osalta.

2. Kyseisen oikeudellisen virheen vaikutukset valituksenalaisen määräyksen osalta

71. Virasto katsoo, että valituksenalaisessa määräyksessä tehty oikeudellinen virhe ei saa johtaa määräyksen kumoamiseen. Viraston mukaan valittajan nostamaa kumoamiskannetta ei voida ottaa tutkittavaksi, koska asetuksen N:o 2868/95 62 säännön 3 kohdassa esitettyä olettamaa ei sovelleta, jos osoitetaan, että toimittaminen vastaanottajalle on tapahtunut kymmenen päivän kuluessa asiakirjan lähettämisestä pikakirjeellä.

72. Koska riidanalainen päätös on toimitettu valittajalle 28.10.2005, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 16.1.2006 toimitettu kumoamiskanne on viraston mukaan näin ollen nostettu liian myöhään, koska se on nostettu sen jälkeen, kun kyseistä toimittamista seuraava kahden kuukauden määräaika, jota on pidennetty kymmenellä päivällä pitkien etäisyyksien vuoksi, oli päättynyt.

73. En ole samaa mieltä tästä analyysistä. Olen valittajan tapaan sitä mieltä, että asetuksen N:o 2868/95 62 säännön 3 kohdassa esitettyä olettamaa sovelletaan myös silloin, kun esitetään todiste siitä, että toimittaminen on tapahtunut kymmenen päivän kuluessa lähettämisestä. Perustan kantani seuraaviin seikkoihin.

74. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti kanteen nostamisen määräajat vastaavat oikeusvarmuuden asettamia vaatimuksia ja vaatimusta siitä, että oikeudenhoidossa on

vältettävä kaikkea syrjintää tai mielivaltaista kohtelua. [14] Näin ollen on tärkeää, että nämä määräajat on esitetty selvästi ja täsmällisesti, jotta päätöksen vastaanottaja voi tietää tarkasti, mistä lähtien ja missä määräajassa hän voi tarvittaessa riitauttaa päätöksen.

75. Asetuksen N:o 2868/95 62 säännön 3 kohta, kuten edellä on todettu, on sanamuodoltaan seuraava:

”Jos tiedoksi antaminen tehdään kirjatulla kirjeellä, saantitodistuksella varustettuna tai ilman, sitä pidetään toimitettuna vastaanottajalle kymmenentenä päivänä postituksesta, paitsi jos kirje ei ole saapunut vastaanottajalle tai se on saapunut hänelle myöhemmin. – –”

76. Tässä säännöksessä säädetään siten nimenomaisesti, että ainoat kaksi tapausta, joissa kyseessä oleva olettama hylätään, ovat se, että vastaanottaja ei ole saanut kirjettä, tai se, että hän on saanut sen myöhemmin kuin kymmenen päivän kuluttua postituksesta. [15] Kun otetaan huomioon kyseisen säännöksen sanamuoto, kyseistä olettamaa sovelletaan siis myös silloin, kun vastaanottaja on saanut kirjeen kymmenen päivän kuluessa lähettämisestä. [16]

77. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksenalaisessa määräyksessä omaksumasta kannasta poiketen katson, ettei asetuksen N:o 2868/95 70 sääntö estä tätä analyysia. Kyseisessä säännössä, jonka mukaan silloin, kun kyseessä on tiedoksi antaminen, määräaika lasketaan alkavaksi tiedoksi annetun asiakirjan vastaanottamisesta, säädetään nimenomaisesti, että sitä sovelletaan, ”jollei toisin säädetä”. Asetuksen N:o 2868/95 62 säännön 3 kohdassa säädetään nimenomaan toisin. [17]

78. Tosin viimeksi mainitussa säännöksessä säädetyn olettaman soveltaminen siinä tapauksessa, että kirje on vastaanotettu kymmenen päivän kuluessa lähettämisestä, voi näyttää epäloogiselta, kun otetaan huomioon kirjatulla kirjeellä vastaanottotodistusta vastaan tapahtuvan tiedoksiantotavan tarkoitus, joka on lähtökohtaisesti

14 – Ks. erityisesti asia C-154/99 P, Politi v. Euroopan koulutussäätiö, tuomio 29.6.2000 (Kok. 2000, s. I-5019, 15 kohta).

15 – Tämä sanamuoto on samanlainen myös asetuksen N:o 2868/95 englannin- ja saksankielisessä versiossa.

16 – Asetuksen N:o 2868/95 62 säännön 3 kohta eroaa tältä osin yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 79 artiklasta ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 100 artiklasta, joiden mukaan kirjatun kirjeen katsotaan saapuneen vastaanottajalle kymmenentenä päivänä siitä, kun se on jätetty postin haltuun yhteisöjen tuomioistuimen tai ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kotipaikassa, *ellei saantitodistuksella osoiteta, että se on vastaanotettu muuna ajankohtana*, tai ellei vastaanottaja kolmen viikon kuluessa faksitse tai muun teknisen tiedonsiirtovälineen välityksellä saamastaan ilmoituksesta ilmoita kirjaajalle, että tiedoksianto ei ole saapunut hänelle (kursivointi tässä).

17 – Tämä analyysi ei johda asetuksen N:o 2868/95 70 säännön tehokkaan vaikutuksen estämiseen. Niinpä tämä sääntö on edelleen merkityksellinen kanteen nostamisen määräajan alkamisajankohdan vahvistamisen osalta siinä tapauksessa, että tiedoksiantaminen toimitetaan henkilökohtaisesti viraston tiloissa kyseisen asetuksen 63 säännön mukaisesti, jonka mukaan tiedoksi antaminen voidaan toimittaa viraston tiloissa luovuttamalla asiakirja henkilökohtaisesti vastaanottajalle, jonka on kuitattava vastaanottaneensa asiakirja.

riidanalaisen päätöksen tiedoksisaantiajankohdan ja niin muodoin kanteen nostamisen määräajan alkamisajankohdan vahvistaminen luotettavasti. Tältä näkökannalta olettamaa vastaanottamisesta kymmenentenä päivänä lähettämisestä pitäisi soveltaa ainoastaan silloin, kun vastaanottamisen ajankohtaa ei voida tietää tarkasti, tai sen vuoksi, että vastaanottaja on kieltäytynyt ottamasta vastaan hänelle osoitettua kirjattua kirjettä, tai sen vuoksi, että posti ei ole palauttanut vastaanottotodistusta lähettäjälle.

79. Kuten sitä paitsi virasto korostaa, olettaman soveltaminen siinä tapauksessa, että kirje on vastaanotettu kymmenen päivän kuluessa lähettämisestä, aiheuttaa niiden vastaanottajien, jotka asuvat lähellä virastoa ja voivat vastaanottaa kirjeen heti lähetystä seuraavana päivänä, ja niiden, jotka asuvat syrjäisemmissä jäsenvaltioissa, joiden osalta kirjeen kuljetusaika voi olla pitempi, erilaista kohtelua. Olettaman ansiosta ensiksi mainituilla on siis käytettävissään pidempi määräaika kumoamiskanteen nostamista tai nostamatta jättämistä koskevan ratkaisun tekemiseksi ja sen valmistelemiseksi.

80. Tällä epäjohdonmukaisuudella ja vastaanottajien välisen tasa-arvon loukkaamisella ei voida kuitenkaan mielestäni perustella asetuksen N:o 2868/95 62 säännön 3 kohdan sellaisen tulkinnan hyväksymistä, joka olisi kyseisen säännöksen selvän ja täsmällisen sanamuodon vastainen. Kanteen nostamisen määräajan osalta on mielestäni annettava etusija oikeusvarmuudelle ja päätöksen vastaanottajien oikeudelle saada tietää täsmällisesti käytettävissään oleva määräaika.

81. Lisäksi korostan, että viraston kirjeeseen, joka oli liitetty riidanalaisen päätöksen jäljennökseen valittajalle 28.10.2005 toimitetussa pikakirjeessä, ei sisältynyt mitään ilmoitusta määräajasta, jossa kyseinen päätös oli mahdollista riitauttaa, eikä kyseisen määräajan alkamisajankohdasta. [18]

82. Jos virasto haluaa, että asetuksen N:o 2868/95 62 säännön 3 kohdassa esitettyä olettamaa ei enää sovelleta, jos osoitetaan, että toimittaminen on tapahtunut kymmenen päivän kuluessa postituksesta, sen tehtävänä on pyytää komissiota muuttamaan vastaavasti kyseisen säännöksen sisältöä. Kuten olemme todenneet, asetusta N:o 2868/95 on jo muutettu kahteen otteeseen vuosina 2004 ja 2005.

83. Tämän vuoksi olen sitä mieltä, että riidanalaisen päätöksen tiedoksi antamisen on vahvistettava tapahtuneen kymmenentenä päivänä pikakirjeen postituspäivästä eli 5.11.2005. Tästä seuraa, että kyseiseen päätökseen kohdistuvan kanteen nostamista varten valittajalle myönnetty kahden kuukauden ja kymmenen päivän määräaika on päättynyt 15.1.2006. Koska kyseinen päivä oli sunnuntai, päättyminen on siirtynyt maanantaihin 16.1.2006 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 101 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Näin ollen riidanalaisen päätöksen kumoamiskanne, joka nostettiin kyseisenä päivänä, on otettava tutkittavaksi.

18 – Kyseisessä kirjeessä virasto kiinnitti vastaanottajan huomiota ainoastaan asetuksen N:o 40/94 63 artiklan sisältöön, jonka mukaan kanne valituslautakunnan päätöksestä on nostettava ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa.

84. Ehdotan näin ollen, että yhteisöjen tuomioistuin kumoaa valituksenalaisen määräyksen, palauttaa asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaistavaksi riidanalaista päätöstä koskevan kumoamiskanteen osalta ja jättää oikeudenkäyntikuluista päättämisen myöhemmäksi. [19]

3. Toissijaisesti tehdyt huomautukset

85. Toissijaisesti on niin, että vaikka oletettaisiin, että viraston päätöksen toimittamista pikakirjeellä on pidettävä asetuksen N:o 2868/95 vastaisena, olen sitä mieltä, että tämän saman asetuksen 68 säännön perusteella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei voinut jättää kumoamiskannetta tutkimatta siksi, että tämä olisi nostettu määräajan päättymisen jälkeen.

86. Koska tämän säännön tulkinta, joka on johtanut valituksenalaisessa määräyksessä omaksuttuun ratkaisuun, koskee suoraan sen määräajan pituutta, jossa valittajalla on mahdollisuus nostaa kanne, ja koska oikeuskäytännön mukaan säännökset, joilla vahvistetaan kanteen nostamisen määräajat, kuuluvat oikeudenkäynnin ehdottomiin edellytyksiin, [20] yhteisöjen tuomioistuimen tehtävänä on viran puolesta tutkia, onko näitä määräaikoja noudatettu. [21]

87. Kuten olen edellä todennut, asetuksen N:o 2868/95 62 säännön 3 kohdasta ilmenee, että jos viraston valituslautakunnan päätöksen, jolla hylätään yhteisön tavaramerkiksi rekisteröimistä koskeva hakemus, tiedoksi antaminen tehdään saantitodistuksella varustetulla kirjatulla kirjeellä, tätä tiedoksiantoa pidetään toimitettuna kymmenentenä päivänä postituksesta tai toimituspäivänä, jos se on kyseisen kymmenen päivän määräajan jälkeen.

88. Tästä seuraa, että jos riidanalainen päätös olisi annettu valittajalle tiedoksi 28.10.2005 saantitodistuksella varustetulla kirjatulla kirjeellä, tämän 16.1.2006 nostama kanne olisi otettu tutkittavaksi.

89. Kuten edellä mainituista huomautuksista ja edellä mainitussa asiassa Success-Marketing vastaan SMHV – Chipita (PAN & CO) annetusta tuomiosta ilmenee, virasto olisi tosin voinut turvautua johonkin muista asetuksen N:o 2868/95 61 säännön 2 kohdassa esitetyistä tiedoksiantotavoista, eikä näissä tapauksissa riidanalainen olettama

19 – Ks. oikeudenkäyntikulujen osalta asia C-193/01 P, Pitsiorlas v. neuvosto ja EKP, tuomio 15.5.2003 (Kok. 2003, s. I-4837).

20 – Yhdistetyt asiat 122/79 ja 123/79, Schiavo v. neuvosto, tuomio 19.2.1981 (Kok. 1981, s. 473, 22 kohta).

21 – Asia 108/79, Belfiore v. komissio, tuomio 5.6.1980 (Kok. 1980, s. 1769, 3 kohta) ja em. asia Politi v. Euroopan koulutussäätiö, tuomion 15 kohta.

olisi ollut sovellettavissa. Jos virasto olisi käyttänyt jotakin näistä muista tiedoksiantotavoista, valittaja olisi kuitenkin voinut saada tarkasti selville sovellettavan kanteen nostamisen määräajan alkamisajankohdan. [22] Näin ei olisi asianlaita, jos yhteisöjen tuomioistuin katsoisi, että toimittaminen pikakirjeellä on sääntöjenvastaista eikä kuulu asetuksen N:o 2868/95 61 säännön 2 kohdassa esitettyihin tiedoksiantotapoihin.

90. Tässä tilanteessa valittajan olisi näet pitänyt olla vakuuttunut tästä sääntöjenvastaisuudesta ja siitä, että oli sovellettava asetuksen N:o 2868/95 68 sääntöä. En kuitenkaan katso, että kyseiselle yhtiölle voidaan asettaa velvollisuutta tietää, että viraston yleensä käyttämä tiedoksiantotapa oli sääntöjenvastainen.

91. Näin ollen katson, että se, että virasto on rikkonut tiedoksi antamiseen sovellettavaa lainsäädäntöä, ei voi aiheuttaa sitä, että valittaja menettää kanteen nostamisen edullisimman määräajan edun, joka hänen olisi pitänyt saada, jos kyseistä lainsäädäntöä olisi noudatettu.

22 – Asetuksen N:o 2868/95 64 säännön mukaan tiedoksi antamista toimittamalla asiakirjat virastossa olevaan postilokeroon pidetään suoritettuna viidentenä päivänä toimittamisesta. Kyseisen asetuksen 65 säännön nojalla tiedoksi antamista faksitse pidetään annettuna päivänä, jona vastaanottajan faksilaite on vastaanottanut tiedonannon.

92. Edellä mainitun oikeuskäytännön mukaisesti kanteen nostamisen määräajat eivät näet ole osapuolten tai tuomioistuimen määrättävissä ja ne velvoittavat oikeudenkäynnin ehdottomia edellytyksiä koskevina pakottavina säännöksinä. Näin ollen virasto ei voi sääntöjenvastaisella käytännöllä syrjäyttää kanteen nostamisen määräaikoja, jotka johtuvat sen päätösten tiedoksi antamista koskevista asetuksen N:o 2868/95 säännöksistä.

93. Sikäli kuin asetuksen N:o 2868/95 68 sääntö johtaisi siihen, että valittajan kanne jätetään tutkimatta, olen sitä mieltä, että sääntö on lainvastainen ja että sitä ei pidä soveltaa. Tämä merkitsee sitä, että jos yhteisöjen tuomioistuin ei pitäisi riidanalaisen päätöksen toimittamista pikakirjeellä asetuksen N:o 2868/95 vaatimusten mukaisena, olisi katsottava, ettei toimittamisella ole vaikutuksia. Viraston olisi näin ollen annettava riidanalainen päätös tiedoksi jollakin kyseisen asetuksen 61 säännön 2 kohdassa säädetyistä tiedoksiantotavoista.

94. Mielestäni käsiteltävänä olevassa asiassa on omaksuttava tällainen ratkaisu sitäkin suuremmalla syyllä, kun valittaja oli ilmoittanut virastolle faksilaitteensa numeron niin, että viimeksi mainitulla oli mahdollisuus turvautua yhteen asetuksen N:o 2868/95 61 säännön 2 kohdassa nimenomaisesti säädetyistä tiedoksiantotavoista.

V Ratkaisuehdotus

95. Edellä esitettyjen seikkojen perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin

– kumoaa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-14/06, K-Swiss vastaan SMHV (Jalkineessa olevat samansuuntaiset raidat), 14.12.2006 antaman määräyksen

– hylkää perusteettomana sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esittämän oikeudenkäyntiväitteen

– palauttaa asian Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaistavaksi K-Swiss, Inc:n vaatimusten osalta, joilla pyritään sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) ensimmäisen valituslautakunnan 26.9.2005 tekemän päätöksen kumoamiseen

– jättää oikeudenkäyntikuluista päättämisen myöhemmäksi.